

مطبوعات و صدا و سیما با شناساندن لباس اصیل این خطه و گذاشتن برنامه‌هایی در راستای ترویج استفاده از این گونه لباسها می‌توانند زمینه را برای حفظ این ارزش هنری بومی که قدرت اشتغال زایی بالایی هم دارد انجام دهند.»

از او پرسیدیم آیا لباس محلی تنوع ندارد؟ او در پاسخ گفت: «البته تنوع در لباس های محلی کم است و فقط در نوع رنگ چادرها و طرح شلوارها می‌توان این تنوع را دید! در صورتی که تنوع لباسهای دیگر که در مدلهای مختلف ارائه می‌شود مانند: شلوارهای تنگ یا گشاد، مانتوهای کوتاه، بلند، تنگ یا گشاد با طرحها و مدلهای متفاوت، شالهای کوتاه، بلند، انواع کیف و کفش که از لحاظ رنگ و طرح با هم همخوانی دارند. متأسفانه این تنوع را در لباسهای بومی نمی‌توان یافت. این روزها علاقه نسل جوان ما به مدهای غربی است که این هم به دلیل کمبود آگاهی رسانی در زمینه لباس ملی و بومی بوده و اگر آگاهی رسانی هم

شده زود گذر بوده است.»

کتابیون، دانشجوی مهندسی کشاورزی، گران بودن و همچنین یکنواخت بودن لباس محلی را علت اصلی ذکر کرد و گفت: «اگر به لباسهای غیر بومی نگاهی بیندازیم خواهیم دید که همه از طرحها و رنگهای مختلف درست شده‌اند، ولی لباس محلی اصیل استان هنوز به همان سبک قدیم بدون ایجاد تحول در آن تولید می‌شود که حتی به دست

آوردن آن به همان شکل هم خیلی مشکل است!»

وی گفت: «لباس های موجود در بازار که لباس محلی محسوب نمی‌شوند. لباسهای اصیل هم کم یاب است و از آن فقط چادر و شلوار مانده که آن هم چادر اصیل این شهرستان نمی‌باشد.»

سحر، لیسانس حوزه، گفت: «لباسهای محلی مانند چادرهای موجود را به دلیل نازک بودن نمی‌توان استفاده کرد. البته چادرهای کلفت هم هست ولی دارای طرح ها و زمینه های جذاب و جالبی برای خانمها نیست و همچنین با لباس محلی موجود نمی‌توان حجاب کامل را رعایت کرد! در صورتی که در لباس اصیل بندری با پوشیدن شال (هرنی) در زیر چادر می‌شود حجاب را رعایت کرد که از آن هم به دلیل کم یاب بودن و همچنین ناشناخته بودن در جامعه کنونی نمی‌توان استفاده کرد!»

نازنین عرضه و فروش لباسهای محلی را در یک مکان سربسته علت این امر عنوان کرد و گفت: «نبودن مکانی مناسب که لباس محلی را در معرض دید عموم قرار دهد باعث شده این لباس برای نسل جوان امروز ناشناخته باقی بماند. اگر خوب به سطح شهر نگاه کنیم، در تمام خیابانهای شهر گالریهای انواع مانتو، کیف و کفش مشاهده می‌شود، در صورتی که در مورد لباس محلی این طور نیست. اگر لباس محلی هم این گونه در معرض دید همگان باشد، جوانها با این لباس آشنا می‌شوند و این خود زمینه ساز رونق این گونه لباسها خواهد بود.»

خانمی دیگری که ریشه ناشناخته ماندن لباس محلی بندری را در خانواده‌ها می‌داند گفت: «اگر خانواده‌ها فرزندان خود را به پوشیدن لباس محلی تشویق کنند و خود نیز از آن استفاده نمایند، این بی‌علاقگی در بین جوانان بوجود نمی‌آید.»

### کارشناسان چه می‌گویند؟

بنابر ضرورت این موضوع به سراغ دوتن از کارشناسان رفتیم و نظرات و ایده های آنها را جویا شدیم. زهرا اردیبهشتی مربی آموزشگاه فنی حرفه ای طوفان و مدیر نمونه فنی حرفه ای در سطح کشور در خصوص ویژگی های لباس بندری گفت: «بهترین ویژگی لباس بندری پوشش اسلامی آن است. این لباس یک لباس پوشیده و کامل است و همان گونه که می‌بینید این لباس شامل شلوار که تا قوزک پا را می‌پوشاند، چادری که همواره با این لباس است و روسری یا همان جلیبیل طلایی، خوسی و یا ململ می‌باشد. وی افزود: «این لباس دارای حجاب کامل است که یک نمونه آن استفاده از بُرکه یا همان برقع که باعث می‌شود صورت کاملاً محفوظ بماند.»

ش.گ که نخواست نامش را بنویسم گفت: «وارد شدن افراد غیر بومی و حتی غیر ایرانی مانند پاکستانی ها، بنگلادشی ها و ... به این استان و پوشیدن لباس بندری آن هم به صورت نامناسب آن توسط تکدی‌گرها در شهر باعث شده تا به پوشیدن این لباس رغبتی نداشته باشیم، چون فکر می‌کنیم ما را به چشم آنان نگاه می‌کنند.»

فاطمه رضایی هم در جواب سوالمان پاسخ داد: «با شرایط موجود دید جامعه به لباس محلی یک دید منفی شده که متأسفانه آن هم به دلیل پوشش نامناسب بعضی از خانم ها است! البته وی حاضر نشد توضیحات بیشتری در این زمینه بدهد.

جمعی از بانوان نیز گران بودن لباس محلی را علت این امر می‌دانستند و می‌گفتند: «به دلیل گران بودن این لباس مجبوریم فقط در جشن ها و عروسی‌ها از آن استفاده کنیم.»

عده‌ای دیگر، دانشجو بودن دختران بندری در شهرستان های دیگر را دلیل این امر می‌دانستند و معتقد بودند که این مسئله باعث می‌شود خانمهای تحصیل کرده بندری با همان لباسی که در شهرستان محل تحصیلشان رایج است در دید عموم ظاهر شوند و طوری به آن عادت کنند که با همان لباس نیز در شهر خود حاضر شوند و پوشیدن لباس محلی را دست و پاگیر بدانند.

فرخنده، لیسانس الهیات، روی بورس بودن لباس های غیر بومی مانند مانتو،

کفش و کیف و تنوع این گونه لباسها را دلیلی دیگر بر بی توجهی خانمها به لباس بندری دانست، وی همچنین گفت: «راحت بودن خانم ها در لباس فرم مانتو- شلوار یا شاغل بودن خیلی از خانم ها باعث شده تا باهمان پوششی که در محل کار حضور دارند در بیرون هم ظاهر شوند.»

البته وی آشنا نبودن نسل جدید با اصالت و جایگاه لباس بندری را مهم دانست و اضافه کرد: «برای حفظ این ارزش باید فرهنگ سازی کرد.»

